

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Delbetänkandet Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27)

Ju2026/00921

Utgångspunkter

Konkurrensverket har i uppdrag att verka för en effektiv konkurrens i privat och offentlig verksamhet samt en effektiv offentlig upphandling till nytta för det allmänna. Yttrandet avgränsas till sådana aspekter som följer av Konkurrensverkets ansvarsområden. Yttrandet följer den struktur och de rubriker som används i betänkandet.

Utredningen har haft till uppdrag att föreslå hur Sverige ska genomföra ändringsdirektivet¹ avseende de delar som rör företags hållbarhetsrapportering. Utredningen ska därtill identifiera och redogöra för de ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga, revisionsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen och lämna nödvändiga författningsförslag.

4.1 En höjning av gränsvärdena för rapporteringsskyldigheten

Utredningen föreslår att kraven på hållbarhetsrapportering i enlighet med ändringsdirektivet begränsas till företag som uppfyller de tröskelvärden som ändringsdirektivet föreskriver. Utredningen bedömer att detta kommer att innebära betydande minskningar av företagens administrativa kostnader.

Konkurrensverket tillstyrker förslagen. Konkurrensverket har tidigare² betonat att hållbarhetsrapporteringen kommer utgöra en betydande administrativ och kostnadsmässig börda för, särskilt mindre, företag och ser positivt på att ändringsdirektivets höjda tröskelvärden genom utredningens förslag införlivas i svensk rätt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet.

² Konkurrensverkets yttrande över SOU 2023:35, Konkurrensverkets diarienummer [436/2023](#).

5. Nya regler om rapportering om värdekedjan

Utredningen föreslår i enlighet med ändringsdirektivet begränsningar av vilka hållbarhetsuppgifter rapporterande företag får begära in från andra företag i värdekedjan i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering.

Utgångspunkten är att företag som har högst 1 000 anställda ska utgöra så kallade skyddade företag. Ett skyddat företag har ingen skyldighet att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna för upprättande av hållbarhetsinformation. Vidare ska det rapporterande företaget, om det begär mer information än så av ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information som det gäller och upplysa om att informationen inte behöver lämnas. Ett avtalsvillkor mellan ett rapporterande företag och ett skyddat företag, som syftar till att tillgodose det rapporterande företags behov av information för hållbarhetsrapportering, ska vara ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna. Utredningens förslag innebär inte att ett skyddat företag är förhindrat att lämna uppgifterna på frivillig basis. Ett rapporterande företag är heller inte förhindrat att samla in uppgifter från skyddade företag på andra grunder än för att uppfylla ett hållbarhetsrapporteringskrav, såsom till exempel andra lagstadgade rapporteringskrav.

Konkurrensverket tillstyrker förslaget och den begränsning av information från aktörer i värdekedjan som ändringsdirektivet innebär. Verket anser att det finns en risk att omfattande informationskrav rörande företags hållbarhetsrapportering kan innebära att företag som inte i sig omfattas av egna rapporteringskrav ändå får bära oproportionerliga kostnader för datainsamling, dokumentation och rapportering.

Konkurrensverket anser att det är lämpligt att en skyldighet läggs på det rapporterande företaget att vid en informationsbegäran uppmärksamma det skyddade företaget på eventuell information som inte krävs enligt de frivilliga standarderna samt att upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen. Konkurrensverket bedömer, bland annat mot bakgrund av storleksproportioner, att rapporterande företag normalt förväntas utgöra den starkare och mer informerade parten i relationen och att skyldigheten därför lämpligen läggs på denna part. En sådan skyldighet minskar även risken för att det rapporterande företaget genom informationsbegäranden kan komma att hämma eller snedvrider konkurrensen mellan aktörer i värdekedjan.

6. Ett utökat skydd för känslig information i hållbarhetsrapporten

Utredningen föreslår att ett företag i sin hållbarhetsrapport inte ska behöva ta in upplysningar som

1. utgör företagshemligheter,
2. är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i EU-förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller
3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetsskydd.

Konkurrensverket har tidigare påpekat att rapporterande företag inte ska kunna använda hållbarhetsrapporter för att utbyta konkurrenskänslig information. Förslaget om utökat skydd för känslig information i hållbarhetsrapporten möjliggör för företag att inte behöva ta in information om upplysningar som rör bland annat företagshemligheter.

Konkurrensverket tillstyrker förslaget då det tydliggör att företag saknar skyldighet att lämna upplysningar om bland annat företagshemligheter i sina hållbarhetsrapporter och motverkar därigenom risken att hållbarhetsrapportering skulle kunna möjliggöra potentiellt konkurrensbegränsande informationsutbyte mellan företag. Därtill innebär den kraftigt begränsade krets av företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera att förutsättningar till potentiellt konkurrensbegränsande informationsutbyte genom hållbarhetsrapporter begränsas i betydande grad.

10. Konsekvensutredning

Utredningen menar att förslaget i betydande mån kommer begränsa antalet rapporterande företag. Därtill minskar omfattningen av den information som ska tillhandahållas i hållbarhetsrapporter. För företag i värdekedjan till rapporterande företag begränsas den mängd information som så kallade skyddade företag behöver tillhandahålla på förfrågan från rapporterande företag. Även andra företag i värdekedjan kan genom de mer begränsade rapporteringskraven förväntas få mindre omfattande förfrågningar om information från rapporterande företag.

Konkurrensverket delar utredningens bedömning att betydande resurser kommer att frigöras, relativt situationen utan ändringsdirektivet. Detta gäller såväl för rapporterande företag som helhet som för företag i värdekedjan till rapporterande företag. Genom att omfattningen av företagens rapporteringsbörda begränsas förbättras samtidigt förutsättningar för inträde och expansion, vilket enligt Konkurrensverket är eftersträvänsvärt och kan stärka förutsättningar till effektiv konkurrens på de marknader där dessa aktörer är verksamma.

Utredningen bedömer att det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering kommer att minska efterfrågan på granskning av hållbarhetsrapporter. Konkurrensverket instämmer i bedömningen. Med en mer begränsad omfattning av obligatorisk hållbarhetsrapportering torde tillgången på revisorer med efterfrågad kompetens inte förväntas utgöra en central flaskhals i fråga om att uppfylla rapporterande företags skyldigheter.

Konkurrensverket har i övrigt inga synpunkter på delbetänkandet.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören. Föredragande har varit ekonområdet Martin Sutinen.

Beslutsfattandet har dokumenterats digitalt och yttrandet saknar därför namn-underskrift.

Marie Östman